

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095118608/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Jeg ved alt, sa han; jeg har tænkt og følt alt, jeg har løst alle livets gåder, jeg forstår alt. Vil du lære visdom af mig?

Det gnistrede for mine øjne, som om jeg så ind i et eneste ildhav, det bruste for mine øren som af store vande, og det rislede over mit hele legeme. Jeg for op, strakte bøjge hænderne begærlig ud imod ham og råbte:

Alverdens visdom på et fad! Hvad koster den?

Han rakte mig et spejl og svarede:

Hele dit livs lykke på forhånd og siden halvdelen af din forstand.

Jeg så mig i spejlet og svimlede, og så kastede jeg det efter ham og råbte:

Du er lovnens ånd og ikke visdommens. Behold selv dine gaver!

Der sugede noget op igennem skorstenen, som man kan tænke sig en hval, der tar luft ind, så peb det gennem træerne, og det tabte sig langt borte i en sagte latter, men derefter kom vinden og regnen igen og tog fat på deres ensformige musik.

Hvert øjeblik, når jeg går og tænker på ingenting, farer der noget op og glør mig lige ind i ansigtet, så jeg kommer til at stå stille. Eller det kan være, jeg ligger i en båd på en sø, der kun kruses af noget, der ligner et lille smil; jeg deser hen og synes, at jeg lisom slukkes ud – og så dukker det op af vandet; et ansigt gennembrøder fladen, jeg ser et sunderligt, fonkende blik, der venter på svar, en finger lægges på to tæt sammenpressede læber, og jeg føler noget hoppe inden i mig, ryste sig, som kunde det være løsningen på spørgsmålet, som vil gøre sig fri. Men om natten er det væst. Saa sidder der noen langt nede i mig og stirrer op på mig, altid.

Til bunds i sig selv – det er strygt, men det hjælper. Det bringer en vis lindring, når jeg gik mig til at kradsse i mig selv.

Hvilken djævel har jeg da i kroppen, siden jeg nu osse skal ha mine egne skjulte underligheder til gennemsyn?

Er det visdomstrangen måske? Den har slæet mange kroge i

